

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

(وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ) (سورة العصر).

(والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى اله وصحبه، السلام عليكم ورحمة الله وبركاته).
له دهرسه‌کانی ناو و کرداره پیروژه‌کانی خوا له خزمه‌تتان به‌رده‌وام ده‌بین، ئه‌ورؤ به‌توفیقی خوای، به‌حسی (مَالِك) وه (مَلِك) كه له قورئان كو هاتییه؟ وه مانای چیه؟ وه هنده‌سییه‌تی ئه‌و كه‌لیمه‌یه وه‌قی ئه‌و كه‌لیمه‌یه، ئه‌ثری ئه‌و كه‌لیمه‌یه، وه كوو مومارسه‌ ده‌كری؟ ته‌مرینی له سه‌ر ده‌كری، لئوه‌ی شهباب بنانن ته‌عه‌ببودی خوای بکه‌ن به‌و ناوه‌ پیروژه.

مه‌علومتانه له دهرسه‌کانی پیشترئ به‌حسی ئه‌وه‌مان کرد: كه (اسماء الله وأفعاله الحسنی) له ضمنی نیطاری قورئان وه‌رده‌گیرئ و به‌س، وه هنده‌سییه‌تی كه‌لیمه یاخود جو‌غرافییه‌تی كه‌لیمه باری ته‌عالا له کیندری نیستیمال کردی به‌کاریه‌نابی، به‌و حه‌جمه‌ی كه‌ فه‌رمویتی ئینسان ئه‌وه‌نده نیحیاجی پی هیه، داخلی ئینسان چهند جار ئه‌و ناوه‌ تیکرار کرابی یا ئه‌و فیعله‌ تیکرار کرابی له ناو قورئان ذاتی ئینسانه‌که ئه‌وه‌نده جاره نیحیاجی به‌و نیسمه یاخود به‌و فیعله هیه، زیاد کردنی ئه‌و حالته یاخود که‌م کردنی ئه‌و حالته ته‌ئثیر له سه‌ر جیهازی داخلی ئینسان ده‌کا، موسولمانه‌کی موئینی نموده‌جی وه‌کو جیلی سه‌حابه‌ی کیرام ده‌رناچی، لئوی نیعتیار دانان به‌ ته‌رتیبی نزولی قورئان، پاشانیش كه‌لیمه‌که له ناو سورته له چ جیه‌ه هاتییه؟ وه كو هاتییه؟ ته‌فه‌هه‌ومی ئه‌وه‌و حالته‌ی ئه‌وجه پاشان مومارسه‌ کردن و ته‌مرین کردن له سه‌ری له ناو داخل، لئوه‌ی فیعلن نیسمه‌که یاخود فیعله‌که، کرداره پیروژه‌که، ببه‌ حاله‌ک ئیمانیه‌ ته‌قوایی، ذات بتانی عیاده‌تی پی بکا.

له دهرسی پیشترئ به‌حسی (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (الفاتحة ۱) مان کرد كه‌ گوتمان: (الرَّحْمَنِ) ئه‌وه‌نده جاره هاتییه، به‌ته‌نی هاتییه، (الرَّحِيمِ) ئه‌وه‌نده جاره هاتییه به‌ (مضاف) و (مضاف الیه) هاتییه، مه‌عناکانی کونه وه کوش ته‌طبیق ده‌كری، نه‌فسی حالته نه‌فسی قه‌وانین له سه‌ر ئه‌و جاره، (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ۳) ته‌طبیق ده‌که‌ین.

دینیه خزمه‌تی یه‌که‌مین سورته كه‌ (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ۳) ی تیدا به‌حس کرابه، خعت له بن كه‌لیمه‌ی (مَالِكِ) باری ته‌عالا له سورته‌ی پینجه‌م، به‌ ته‌رتیبی نزول له سه‌ر ذاتی رسول الله محمد (صلی الله علیه وسلم) وه له‌ویه‌وه له‌بؤ جه‌می موئینین، سورته‌ی پینجه‌م که‌دابزه‌ی،

سوره‌تی فاتحه بوو، سوره‌تی فاتحه که دابه‌زی جاری نوږژ فرض نه‌کرا بوو، مه‌علمی هم‌موتانه نوږژ له نيسراء و معراج له سهر نوم‌ی (محمد) ی فرض کرا، به ته‌قدیری زمه‌نی نزيکه‌ی دوو سال و قصور له سهر بيعت‌ت داچووبوو، نه‌وجه نوږژ فرض کرا.

نېذهن سوره‌تی فاتحه که دابه‌زی مه‌قصودی به‌که‌م و نه‌خیری نه‌وه نه‌بوو له ناو نوږژ نه‌ی سوره‌ته بخیندرئ، به‌لکو جه‌می مؤمنین به واسطه‌ی نه‌ی سوره‌ته نه‌ی جومله نيسم و فيعله‌ی باری ته‌علا که نيزکی کردييه له ناو نه‌ی سوره‌ته، به واسطه‌ی ته‌نزيلي نه‌ی سوره‌ته نه‌ی جومله نيسم و فيعله مومارسه بکړئ، که‌نی مومارسه‌که کرا هم‌مووی هر له مه‌فهومی (رَبِّ الْعَالَمِينَ * الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ۱/۲/۳) نه‌ی وقت له ناو داخيلي نينسان حاله‌ته‌ک دروست ده‌ی نيسعداده‌ک دروست ده‌ی بتانی پاشی دوو سال، نه‌وه مه‌خصه دمان جه‌وی صه‌باه‌ی کيرامه (رضوان الله عليهم) پاشی وی به دوو سال به‌ده‌نیشی که نوږژی له سهری فرض ده‌کړئ بتانی حقی نوږژ‌که‌ی بدا به‌مه‌فهومی که‌لیمه‌ی نيقامه.

که له هم‌موو قورن‌ان نوږژ به نيقامه هاتيبه (أَقِيمُوا الصَّلَاةَ) (البقرة ۴۳) که‌لیمه‌ی نيقامه‌ش عومقی جذوری له نه‌قامه‌وه هاتيبه نه‌ک قيام، قيام جودايه نه‌قامه جودايه، قيام به‌عنی هه‌ستان وه‌کو به‌حسمان کرد، (قُمِ اللَّيْلُ) (المزمل ۲) نه‌مما نيقامه له نه‌قامه‌وه هاتيبه، نه‌قامه به‌عنی دروست کردن، هه‌تا نه‌فره‌ک ذاته‌ک نه‌گهر فيتهری بلين نه‌بته وه‌ستا، هه‌تا طه‌له‌به‌ک له کوليبه‌ی طب شه‌ش سال نه‌خینی و نيمت‌حان نه‌کا و مومارسه نه‌کا نه‌بته دکتوره‌کی گچکه عه‌مه‌لياتی ناده‌نه ده‌ست، کابرای فيتهر جيهازی ناده‌نه بن ده‌ست، ذاتيش هه‌تا نه‌ی زمه‌نه له ناو داخيلي خوی مومارسه‌ی مه‌فهومی (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ۳) نه‌کا، ناتانی حقی که‌لیمه‌ی (اقامة و الصلاة) له ناو نوږژ که نه‌مری پی کرایه (اقامة الصلاة) (أَقِمِ الصَّلَاةَ) (هود ۱۱۴) له هه‌شت سه‌دو قصوری جئ، هم‌موو قورن‌ان به (أَقِمِ الصَّلَاةَ) (هود ۱۱۴) هاتيبه، نه‌گهر هات و ته‌فعيلي حاله‌تی (رَبِّ الْعَالَمِينَ * الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ۱/۲/۳) به‌ی بو‌عه‌دی نه‌بی، به‌ی موجه‌سميه‌ته‌ی نه‌بی، (أَقِيمُوا الصَّلَاةَ) (البقرة ۴۳) که‌ی نايه‌ته‌جئ.

حه‌تمه‌ن باری ته‌علا به‌وه‌ی زانيبه نه‌ی نينسانه‌ی که خه‌لق کردييه به‌ی نه‌وعه‌ی جيهازی داخيليشی به‌ی نه‌وعه‌ی خه‌لقى کردييه که خوی ده‌زانی، وه‌کو وه‌ستای هم‌موو جيهازه‌ک، هم‌موو مه‌عه‌له‌ک که وه‌ستای خوی ده‌زانی جيهازی خوی کو دروست کردييه، باری ته‌علاش نه‌علمه‌هه جيهازی ذاتی به‌شهر کوی خه‌لق کردييه، ده‌شزانی کو عيباده‌تی پی ده‌کا، نه‌مما به‌ی نه‌وعه عيباده‌ته‌ی که خوی پی رازی ده‌بی، نه‌ک ذاته‌که خوی خوی پی نيقناع بکا، ذاته‌که خوی خوی پی رازی بکا، والله نوږژ‌که‌م کردو ته‌واو، والله رۆژيبه‌که‌م گرتوو ته‌واو، زه‌کاته‌که‌م داو ته‌واو،

جیهاده م کرد تهواو، تهربیهکم بیناکرد و تهواو، وقی ذهن و میشکی نینسانهکهی بی، نیننهما دهبی وقی نیرادهی خوی بی.

فه لویی سورتهی فاتحه پینجهمین سورته به تهربی نزل، پاشی سورتهی فاتحه به دوو سال نوجه نوژ فرض دهبی له سهر جمعی موئینین، لو؟ نهو زهمنه نهو دوو ساله پیشی دوو سال سورتهی فاتحه هاتبوو، لووهی فیعلن جیهازی داخلی جمعی موئینینی یهکم بگاته نهو مستهوایه کهدی نوژی لهسه فرض دهکری له مستهواهی نیرادهی خوی نوژمهکهی بکا، لووهی فیعلن باری تهعالا لئی رازی بی، فه (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ۳) یش لهو مستهوایه دهبی تهفهوم بکری قیچکه کهم قیچکه زیاد وهکو حالته نهخوشیهکهی که له ناو داخلی نینسان تووشی دهبی، ههر حالتهکی نهخوشی که مادیه موجوده له وجود.

لویی به تعداد به ژماردن، کهلیمهی مولک، یان مهلیک، یان مهلهک، چل و دوو جار هاتییه له قورئان، چلو دوو جار، (یملک) ههشت جار هاتییه، (املک) پینج جار هاتییه، (الملک) یازده جار هاتییه، (مالک) سی جار هاتییه، نیدن دهبی نهو حالته کهلیمهی (ملک) چل و دوو جار وهکو بهحسمان کرد دهرسی پیشتری، نهگر جار کهمی به کیلو یان به متر موقایهسه بکهین، دهبی چل و دوو کیلو نهو ذاته محتاجه به چل و دوو کهمییه محتاجه لهبو مفهومی کهلیمهی (ملک) دهبی چل و دوو جار چل و دوو کیلو بلین، چل و دوو متر مساحه وکهم مومارسه له سهر خوی بکا، لووهی فیعلن نهو حالته له ناو داخلی خوی دروست بکا، وهکو کابرای ریاضی، مودهریب پیی دهری لووهی نهتوو بییه رهبیاع ناسن ههرگر دهبی نائوهنده زهمنه تهرین بکهی، ههمومان نهو قابلیهتیمان ههیه، ههمومان قابلیهتیمان ههیه بیینه رهبیاع ناسن هه رگر، نهما کابرای که تهرین دهکا پیمان تهعهججوبه دوو فدرده شکر سهد کیلویی به دستی بر ند دهکا، پیمان تهعهججوبه، عیلمن جیی تهعهججوبهکهی له مهیه لهوی نییه، نهگر نهمش مومارسهسمان بکردبا و تهرینمان بکردبا به قهد ویمان پیی دهکرا.

باری تهعالا لویی نهو مادهیه نهونده تیکرار دهکا و نیرادهی دهکا ذاتی نینسان داخلی نینسان به قهد نهونده جاره محتاجی نهو شتهیه، تهرینی له سهر بکا، کهمی کا خهلل دروست دهکا له داخل، حالهی نهخوشی دروست دهکا، زیادیشی بکا دیسان حالهی نهخوشی دروست دهکا له داخل، لو؟ وهکی بورغییه، کو ههر جیهازهک بورغی، ههر دایسهک بورغی خوی ههیه و فهرای خوی ههیه، گهورهتری سیلاکی دهکا، گچکهتری جیهازهکهی پیوه رهبط ناکری، باری تهعالاش قناعهتان ههبی نهو جیهازهی داخل نهوهای خهلل کردییه، نهوه عدهدی کهلیماتهکان.

دیننه سهر مفهومی کهلیمه، لۆ بڤذات ههندهسییهن له ناو سورتهی فاتیهه چارهمین ئایهته؟ کهلیمه (مالک)، عومقی قووتهی سه‌لابهتی له چ وهردهگری کهلیمه (مالک)، له بیدایهت یهکهمین سورته که دابهزیه خزمته پیغمبهری (صلی الله علیه وسلم) فرموی: (أَقْرَأُ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق ۱) مفهومی کهلیمه رهه له ناو ذهنی پیغمبهری ئیجاد کرد (صلی الله علیه وسلم) پاشان له ناو میشکی جوملهی سه‌حابه، جوملهی سه‌حابه که موماره‌سهیان کرد، مفهومی کهلیمه رهه له ناو داخیلیان دروست بوو، عیلاقه‌ک عه‌مودی بهینی خویان و بهینی باری ته‌عالا به مفهومی کهلیمه رهه دروست بوو، کهلیمه رهه مجموعه‌ک مواصفاتی هه‌بوو له دهرسه‌کانی چۆنیهتی زیندوو کردنه‌وهی ئیمان به‌حسمان کردییه.

یه‌ک لهو جوزئییه‌تهی که کهلیمه رهه پیوه مه‌ربوطه کهلیمه خه‌لقه، (أَقْرَأُ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق ۱) نه‌گهر خالیق نه‌بی نابته رهه، باشه، خالیق بی ده‌بی ماده‌ی ئه‌وه‌لی هه‌بی، ماده‌ی سه‌ره‌کی هه‌بی، ماده‌ی سه‌ره‌کیش ده‌بی خۆی دروستی کا، ئیذه‌ن ماده‌ی ئه‌وه‌لی ماده‌ی ئه‌وه‌لیه‌کان پاشان جه‌مع بکا، صونه‌کی لۆ دروست کا، ئینتاجه‌کی لۆ دروست کا، پاشی ئه‌وه‌ی ئینتاجه‌کی ریعایه‌تی ئه‌وه‌ی بکا ئه‌و ئینتاجه ئه‌و ده‌وره بیینی که لۆی خه‌لق کرایه، که ئه‌و ده‌وره‌شی دیت دایمه ئیشراف بکا له سه‌ر ئه‌وه‌ی جیهازه‌ی، گچکه‌ترین خه‌له‌ل که‌مترین عه‌وه‌ق مو‌شکیله بیته پیش ئه‌و جیهازه‌ی لایدا، ئه‌وه هه‌مووی مفهومی کهلیمه رهه بوو، ومختی خۆی به‌حسمان کرد.

که باری ته‌عالا خالیقی بی، باری ته‌عالا خۆی ریعایه‌تی بکا، باری ته‌عالا خۆی ئیداره و ته‌مشیه و ئیشه‌کانی خۆی مو‌هه‌میین بی له سه‌ری، ئیذه‌ن خۆی مالیکی‌تی، خۆی قودره‌تی ئه‌وه‌ی هه‌یه ته‌فنیشی کا، دیسان پیکیه‌وه ره‌بط کا، ئیذه‌ن قووتهی باری ته‌عالا له ناو مه‌خلوقاتی عومقی له مفهومی مالیکیه‌ت، ئه‌وه‌ی مو‌جه‌سه‌مییه، که فیعه‌ن باری ته‌عالا له به‌ر ئه‌وه‌ی به‌س خۆی خالیقه، به‌س خۆی مفهومی ره‌بی هه‌یه به مو‌طله‌ق، به‌س خۆی صانیعه، به‌س خۆی مو‌صه‌ویزه، به‌س خۆی مو‌هه‌میینه، ئیذه‌ن ئه‌و جومله شتانه‌ی که خه‌لقی کردییه ده‌بی خۆی مالیکی بی، لۆی مه‌خلوق ئه‌مه‌ی به‌شه‌ر چهن‌د بتانین ته‌صه‌ور بکه‌مین له وجود له سه‌ر که‌ون له کوره‌ی ئه‌رض چ مه‌وجودی بی هه‌مووی له دائیره‌ی کلیمه‌ی خه‌لق جه‌مع ده‌بی، ماعه‌دای خه‌لقی خوای، هیچ جیهه‌ک هیچ فیئه‌ک هیچ مه‌خلوقه‌ک نییه بتانی خه‌لق بکا، بتانی ئیجاد بکا، به‌س الله نه‌بی جل جلاله.

ئیذه‌ن که خۆی خالیقه ده‌بی خۆشی مالیک بی، خۆی ساحیب بی خۆی بتانی ئیداره‌ی بکا، خۆی بتانی نه‌گهر هاتوو خه‌له‌لی هه‌بوو وه‌ستایی له سه‌ر بکا، نه‌گهر چاک نه‌بوو عیلاجی بکا، هه‌موو

وهفتهكيش نائهو فيعلهى موستهمير بى، هيچ وهفتهك ئيجازهى وهر نهگرى، هيچ وهفتهك نهخوش نهبى، هيچ وهفتهك باوشكيشى نهبى، ئيصراحتتهك نهكا، مالكيبهتى خواى لهو ههموو مفهومانه جمع دهبى، ئيذهن دهتانى كه خوى خاليقيتى بهو نوعهى خوى يهكهمين جار خهلقى كردييه، خوشى بهس به ئيشارتهك نوعى ههموى نهسف كا، ههموى تهفجيركا، ههموى پهرش و بلاو بكا، چونكى خوى تانيتى بهو نوعهى خهلقى كا، لويى ههموو سووهرى قورئان كه بهحسى مهخوقات دهكا، خاصتهن ئاسمان كه بهحسى خهلق دهكا مهجموعه نايهتهك يهكسهر رادهوهستى، بهحسى نهسفى تيكدانى ئهو جيهازهى دهكا كه نهصلهن خهلقى كرديوو.

مهئهلن: بهحسى عارد دهكا بهحسى ئاسمان دهكا، بهحسى رۆژ دهكا بهحسى مانگ دهكا بارى تهعالا، ئيחסاس دروست دهكا لهبو موقابيل كه ئهمن خاليقم، ئهمن موههيمينم، ئهمن موشريفم ئهمن ماليكم، كه تانيم ئهوها بكمم دهشتانم ئهوها تيكي بدم، نهسفى بكمم پارچه پارچهى بكمم، ئهوجه دئ جومله جومله وهر يدهگرى، قيطعه قيطعه، مهئهلن بهحسى چپاي دهكا: ئهوها خهلقم كرديوو بهونهوعهى دروستم كرديوو، پاشان يهكسهر نهسفى جييال دهكا، ئاو، ئهو ههموو بيچارهى دروست كردييه يهكسهر تهفجيرى دهكا ئاو(وقس على ذلك) كورهى ئهرض ههموى بهونهوعهى، ئيذهن خوى مالিকে صولطهى موظلهقى ههيه، وه قووهتى له سهر ههيه، له ئهئناى مومارسه كردنى ئهو حالته كه ئينسان دئ دادهنيشى شهو ئيستيجماعى ئهو ههموو كهونهى دهكا له پيش چاوى خوى، كه فيعلهن بارى تهعالا ئهو رۆژهى خهلق كرد، (رب المخلوقات) بوو ههموى.

پاشان لهقطهكيتكه له سورتهى مزمل به تهرتيبي نزول بووه (رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ) (المزمل ۹) له سورتهى فاتيحه بووه (رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الفاتحة ۱) باشه (رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الفاتحة ۱) ئهوها تهركى كردييه؟ نهخير، عيلاقه و رهبط بهينى ئهو ههموو جومله مهخوقاتانه وهكى بهحسمان كرد دهرسى پيشترى، لهسهر مفهومى موغناطيسييهتى (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (الفاتحة ۲)ه، باشه ههر ئهوها تهركى دهكا و بهونهوعهى به جئى دئلى، ئهو حهياته نابى لهقطهك ببى راوهستى، ئهو فليمه نابى نيهايهتى بئى، بهرئ دهبى نيهايهتى بئى، كهينى نيهايهتى دئى؟ بهچ حالتهك نيهايهتى دئى، به(مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ۳) ئيذهن كو خهلقى كرديوو، كو ئيستيجماعى كرديوو، كو بهو نوعهى تهصويرى كرديوو، كو رسمى كرديوو، كو تهلوينى كرديوو، كو ههيمهنهى لهسهر بوو، كو رياده و ئيدارهى دهكرد، رۆژهكيش دئ ههموى سهحب دهكا، ناوئيشى لئنايه (يوم الدين)، نائهو رۆژهى خوى صاحبه (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ۳) مهملهكهتى خويتى خوى موظلهقه.

باشه که مالیکه دهی فیعله کینکشی ههیی، ههیمنه بکا له سهر نائو مولکه، ئهویش له نهفسی کهلیمه (مالك) ئهلفهکهی لی لابییهین دهبتیه (ملك) (ملك يوم الدين)، له ملوکییهتی ئهمر دهکا، به مالیکیهتیش حقی تهصهرو فی ههیه، له طهره فیهینیش قوهتی ههیه بتانی مومارسهسی ئهو حالته بکا، ئیذهن هم قوهتی ملوکییهتی ههیه ئهمر بکا، هم حقی ئهوهی ههیه تهصهروف بکا به مولکی خوی چونکی هم مالیکه هم مالیکه.

مهتلهن: له وجود مهلیکی ئوردن مهلیکه، قهرار و حوکی دهخوا ههتا حدودی ئوردن، ئههما لهویهری ئوردن حوکی ناخوا، ئیذهن مهلیکه بهس له حدودی ئوردن، ئههما (مالك) ه نهخیر (مالك) نییه، بهس چهند قصور و چهند مهلابین دۆلارات و چهند کیلو زیری ههیه، مالیکی ئهوهندهیه، بهس مالیکی ئهوهندهیه، ئههما باری تهعالا مالیکی کورهی ئهرضه، مالیکی رۆژه مانگه ههموو ئهستیرهکانه، مالکی مهشه ئهمش مولکی وینه، ئیذهن حقی تهملوکی ههیه، ههقی ئیشکردنی ههیه له ناو ئهو جیهازانه، ههقی ئهوهی ههیه بیهی زیندی کا، نهخوشی کا فهناشی بکا، دیسان زیندی بکاتهوه دیسان مهحاسبهیی بکا، خوی مالیکه له عهین وهقت مهلیکیشه، قوهتی ههیه سهیطهری ههیه، با ئهو ذاته ئیقرا نهکا لو خوی (جل جلاله) با ئیعتیار لو مولکییهتی خوی دانهنی ئهگر نازیه له عاردی خوی دهرچی، له مهملهکهتی خوی با دهرچی ئهگر نازیه و غیرهتی ههیه، با لهناو مهخلوقاتی خوی دهرچی، بچته جیهک که مهخلوقی خوی نهیی، ناتانی قاصیره قهزمه تافیهه بی قودرته بهرامبهر تهبهننی مهوقیف، ئیذهن باری تهعالا ماعههالی مالیک مهلیکیشه، سولطهی دهخوا قهراری موباشیره.

بینه سهر قورئان، قورئان کو ئهو حالته دروست دهکا؟!، مهرحلهی یهکهم دهفرموی: (الله)، لو کس نییه، (لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) (الشوری ۴۹) ئهها مهفهومی (رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الفاتحه ۱) (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الفاتحه ۱) ئهوش (لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) (الشوری ۴۹) (ملك) (والله على كل شيء قدير)، ئهو ذاته شهو ههلهستی مومارسهسی حالتهی ئهوهی دهکا، ئهو مانگه!، ئهو رۆژه!، ئهو عارده!، ئهو ذاته ئهو چاوه ئهو دهسته ئهو گنیه!، ئی خویه جل جلاله، (لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ) (المائدة ۱۷) خوی موهیمنه خوی موهندیسه، خوی رهسامه خوشی مودیره، خوی قابیلیهتی ههیه، که ئهو گنجه هه رهستی شهو ئهوه رۆژه ضهخمه ئهو مانگه عهجیبه، ئهو مهخلوقه غهریبه، دهینتهپیش چاوی خوی مومارسهسی له سهر وهی دهکا، ئی خوی نهبوو ئهوه مولکی داکیشی نهبوو، داکیشی ئی خوی نییه، دهی (وقس على ذلك) ههتا دهگاته ئادم، ئیذهن ههمومان مولکی وینه، ئهو عارده ئهو

ناسمانه کئی خلقی کردیہ؟ کئی ئیجادی کردیہ؟ ئوانہ مومارہسہ دہکا بہ ذہنی خوی، شریتهکی فلیمی موتهکامیل له میئسکی دروست دہکا.

ئیدهن ئهگەر ئهه ههموو جیههتانه، ئهه ههموو شتانه خودا خالیقی بی، خالیقی وشه، ئیدهن حهقی ئیقتیداری ههیه لهسهری، حهقی ئهوهی ههیه ئهمری له سهر بکا، حهقی ئهوهشی ههیه نههی بکا، ئهوهی بکه ئهوهی مهکه، ئهوهی بکه له مهصلهحتی خوته له چاکهی خوته، ئهوش مهکه له مهصلهحتی توه، ئویئ پیئ دهلئ مهکه له مهصلهحتته، ئههه که فهرمووی بکه نهی کرد له گیلاتیئ ئهگەر کردی، مهیکه کردی له گیلاتیئ، مهکه کردی دیسان له گیلاتیئ، له سهطحیهت و سهذاجهتیئ، کهم ذهنیه، میئسکیه.

که تانی خهلق بکا ئیقتیداریشی ههبوو له سهری، نهفسی ئسلوب له جیههکیتهک دهفرمی: (لله) دیسان (مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ) (المائدة ۱۸) باری تهعالا سهعاتی سفری دانایه لهبو ههموو مهخلوقات، ئهه مهخلوقاتانه ههموو دهرؤن، لهبو دیسان سهعاتی سفری که داینایه موستهمیرن، سکهکی دانایه ئانهو جیهازه کهونه کوئه له سهری ماشیهه، (وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ) (الذاریات ۴۷) پاشان (وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا) (یس ۳۸) مهحطهکی موعهیهن ههیه موستهقههره، (ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ) (یس ۳۸) (وَالشَّمْسُ تَجْرِي) (یس ۳۸) حالهی صفر ههیه، نوقطهی صفر ئینطیلاق وه دیسان صفری نیهائیش ههیه، وهکو دائیرهک دهبی رابوهستی، ئهه کهونه دهرؤا ههموو، (لله) مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ) (المائدة ۱۸) رادهوهستی، مهفهومی جیهه له سورتهی پیئجهم که دابهزیه؟ (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحه ۳/۲) چ رۆژهکه؟ رۆژی که مهصیر ئیعهاده دهبتوه، باشه حهقی ئهوهی ههیه؟ ئهگەر ئهه سوئاله له داخیلمان دروست بوو، حهقی ئهوهی ههیه ئهوهی بکا؟ له جواب دهرئ: بهرئ، ئانهو رۆژه (الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ) (الحج ۵۶) خوی موهیمینه خوی موشریفه خوی موذیره، خوی فاعیله ئهه بهشهریهته ههموو له یهک ئاقاری له یهک مهنطیقهی جوغرافی رارهستاینه، ئهه رۆژی له بهر وهی ههموو مولکیئ، ئیدهن قوهتی دایته خوی بتانی فهصل بکا له بهینیان، چونکی خوی صاحبهه چ رۆژهکه خوی له بهعضه مهقاطع، مهناطق دهرسی ئهه رۆژهی که ههموو ئینتها به ههموو ههلاقاتی حهیات و حهیهویهت و بهشهریهت هاتییه، کهون ههموو له ههلهقهک موفرهغ رارهستایه، خوی سوئال دہکا (لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ) (غافر ۱۶) خوی جواب دهواتهوه: (لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ) (غافر ۱۶) ئیدهن (لله) مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) (المائدة ۱۸) که ئهههش له سهر ئهرضین ئهههش مولکی خواینه، مولکیهتیئ قبالی تهصهروف و ئیقتیداری ئهوهی ههیه، خوی ههیمههه و ئیشراف بکا له سهری.

نُذَهَن قووهتی ئهوهشی ههیه یاخود حهقی ئهوهشی ههیه مهنهجي لهبو دابنی، ئیذهن حهقی ئهوهشی ههیه ئیتیباعی ئه مهنهجهشی بکری، حهقی ئهوهشی ههیه جهزا بدا به چاکه لهسه موتهبعی مهنهج، موخاسههش بکا به قهساومت به قههاریهت له سه ئه فینهیهی که له مهنهجي لادهدن، ئهوه مهفهومی کهلیمهی مالیکه وه (ملك)ه، وه چوونیتهی مومارسه کردنیشی به شهو، له ئەثنای قیام اللیل، لوهی فیعلن ئاهو حالته بینائییه داخلییه، که مهطلوبه وفقی ئیرادهی خوای وفقی ههندهسهی خوای خهریتیهی خوای جل جلاله، ئی طلب کردینه دروست بکهین له داخل، له ئەثنای شهو ههستان بهو نوعه تهفکیره ئهو حالته له ناو داخل دروست دهی، ئهو صهمیمییهته ئهو پهیهسته تهواوه، جذوری ههیه له عومق لهگه باری تهعالا موباشهتهن دروست دهی.

ئهو ذاته فیعلن که دئ له ناو نوژی بهرامبه باری تهعالا له ئەثنای لیفا و ئیجتماع قسهی لهگه دهکا، به ههموو قهناعهتهک ئیجساس دهکا ئاهو خالیقهیه که رهیبی (رَبِّ الْعَالَمِينَ * الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ۱/۲/۳)، له عهینی وهقتیش (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ۳) لوج؟ لوهی حالتهی صهحیح دروست بی، (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) (الفاتحة ۴) (نَعْبُدُ) ههتا ئهو سئ حالته بهو تهرتیبیهی دروست نهی، (إِيَّاكَ نَعْبُدُ) (الفاتحة ۴) به حهقیتهی خوی نایهتهجی، (وإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) (الفاتحة ۴) دیسان به حهقیتهی خوی نایهتهجی ئیلا نسهتهک فهراغهک بهجی دههیلی لهبو عیبادتهی غهیری خوای جل جلاله، کهینئ ئه مومارسههش کرا، کو لهگه کابرای عههه قسان دهکهی، مهتهلهن: که ئی دهپرسی صیحهتهت کووه؟، دهری: کیف صحتک، بهینی تو و بهینی وی مهترهک بی، کیف أحوالك، ههتا (رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الفاتحة ۱) بهو نوعهی که بهحسمان کردیه مومارسه نهکری، ههتا (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (الفاتحة ۲) له درسی پیشترئ بهحسمان کرد مومارسه نهکری (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ۳) دروست نابی، (إِيَّاكَ نَعْبُدُ) (الفاتحة ۴) وهکو کاف کافی موخاطهههی کابرای عههه، که پی دهری: کیف صحتک، لهگه (رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الفاتحة ۱) یش ئهو حالته دروست نابی، ئهمن پی بریم: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ)، کو کابرای موخاطهه، (نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) (الفاتحة ۴) ئهویش ههتا ئهو حالته له من دروست نهی، ئهویش ئهو ئیستعدادهی نییه برئ: أعطيتك (الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) (الفاتحة ۵/۶) آمین، ئهویش ئهو ئیستعدادهی نابی، ئهمن وهدهکهم باری تهعالا جوابی من بدا، بهری، ههموو قورئان ئهوه خهریتیهی، فاعیلیهت له منه قودرهت دروست کردن له منه، ئهمن وهدهکهم، باری تهعالا تهعامولی لهگه من بهو نوعهی بی.

(فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا * قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا * وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا) (الشمس ١٠/٩/٨) (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى) (الأعلى ١٤) وهكو بهحسمان كردييه قانونی تهزكويه له داخل نمو كردن، (وَدَكَّرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى) (الأعلى ١٥) خودا لهبو خاتری گهورهیی ناوهکانی خوئی، ان شاءالله، هرچی وهسائیل و نهساب ههیه لهبو ئیمانی حهق و ناسینی حهقی وی به نسیمان بکا، دهستمان بگری تهرشیدمان بکا، هیدایهتمان کامیل بکا(أقول قولي هذا واسغفرالله لي ولكم، سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين).

سوئال ئیستیفسار تهوضیح تهعلیق تهغویر نهصیحهت تهوصیه، له دهسته راستهوه دهست پی دهکهن، ئهو برابه دهپرسی: عیلاقهی بهینی ئیسم و فیعلی (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (الفاتحة ٢) لهگهر (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) (الفاتحة ٣) وهبزانم جهنابت حهفتهی پیشتزی غایب بووی مهتلهن: تهیر کس نییه قیری بکا، فهرخهی خوئی ئهوها بهخو بکا، موغناطیسییهتهک نهوعی بهینی داکهکهی و فهرخهکهی ههیه، ئهو وهدهکا ئهو تهیره ئیستیعادی ههبی هرچی نهزیهت ههیه تهیرهکه تهحهمولی بکا، له نهئنا، وهکی شهشمهکورهی که فهرخهی دهبی، یاخود هیلکهی دهبی وهکی تهیرهکانیتهکه، هر حیوانهکی دیکه ههتا دینه سهر ئینسانیش، طبعهن کهلیمهی ئینسان به مفهومی خویمان که نهحهطی مستهوایه، ئینسانیش مهتلهن: کابرای غیر موسولمان ئیمانی به خواو پیغهمهبری نییه، ئهو مفهومه مهرحهمتیه که ئهمه ههمانه له داخلی خویمان ئهو نیته، ئهمما لهگهر وهش که منداری دهبی یهکسر بهبی ئهوهی له مهعهدهک تهخهروجی کردبی تهعلیم کرابی، هر له هیکرا مندارهکهی له باوهشی دهگری دایکهکه و دهست دهکا به ریعایهت و بهخوکردنی، ئهو حالته ههمووی بهینی ههمو مهخلوقات ئهو حالته ناومانا ئهو موغناطیسییهته ئهو ئیرتباطه ناومان نا رحم، (ولله المثل الأعلى) باری تهعلاش به نهفسی حالته تهعامل دهکا لهگهل ههمو مهخلوقاتی خوئی.

لۆینیش قهناعتتان ههبی که مهخلوق وه خاصهتهن ئینسان که گناه دهکا، یهکسر باری تهعالا ئینی نادا، وهکی برادر لهگهر برادهری نییه، جیران لهگهر جیرانی، هر که غهرتهی لی دیت بیداته بهر بوکسان، هر ئهو قهناعتهیه ئهو مفهومه رحمهیه، لهلای باری تهعالاوه مهجوده، بهو قهناعتهتش باری تهعالا عمودیهن لهبو مهی دابهزانديه، ئهمه ئوفوقیهن له بهینی خویمان مهخلوقات تهعاملی پی دهکهن، الی قیام الساعه، ئهوه مهجوده ئهو حالته، ههتا رۆژی نهخیری تهیر لهگهر فهرخهی خوئی ئاوا تهعامل دهکا، پشيله لهگهر فهرخهی خوئی ئهوها تهعامل دهکا، ههمو مهخلوقات ههمووی کوئمپلیت، بهشهریش ئینسان مهقصدم که نهحهطی مستهوایه، لهگهر فهرخهی خوئی ئهوها تهعامل دهکا، ئهوه ههتا یوم الدین.

ئەدى پاشى(يوم الدين) چ دەكا؟ خۆى ھەمووى سەحب دەكا ئەو ومختى رحم و عطف و شەفەقە و ئەوانە، ھىچىنك نامىنى، لۆى دەفەرمى: (يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ * وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ * وَصَاحِبَتِيهِ)(عبس ۳۴/۳۵/۳۶) مەنطوق الآیة، (لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ)(عبس ۳۷) نامىنى عطف و شەفەقە و ئەوانە نامىنى، چونكى(رب العالمين) سەحبى دەكا ئەو ومختى، ھەتا رۆژى قىامت ھەتا(يوم الدين) ئەو مەوجودە ئەو حالەتە، عەمودى لەوييەو دادەبەزى لە سەر ھەموو مەخلوقات ئەو موغناطىسييەتە، ئەمەش وفقى فيطرەى خۆمان تەعامولى پى دەكەين، پىكەو مەربوطين.

مەتلەن: باب كو ئەو ھەموو ماندىيونە تەحەممول دەكا لەبۆ ئەو مندارەى؟ لەبۆ ئەو عائىلەيەى، لەبۆ كچەكەى لەبۆ كورەكەى لەبۆ ژنى، واضە؟ ئەو خۆشە و ئەو لەذەتەى كە لەو عائىلەى وەردەگرى، نەسبەتەن ئەگەر موقايەسەى بكرى زۆر زۆر كەمتەرە لەو ئەزىيەتەو موعاناتەى كە ئەو پياوہ دەى چىژى لە دەرى، واىە يان نا؟ چى وەى لى دەكا؟ حەتەن ديارە شتەك فەوقى ئىرادەى ويە، ئەویش مەرحەمەتەكەيە، باشە ھەتا يوم الدين ئەو بوو پاشى يوم الدين كى ئىستىلامى دەكا؟ ھەمووى لە بەينى مەخلوقاتەكان سەحبى دەكا و خۆى دەبتە صاحىبى، لەبەر ئەوہى مەخلوقاتەكان خۆى جىھازى خۆينە، واضە؟.

مەتلەن: بىلا تشبىھ برىين: شەرىكەى ساىكو سەعات دروست دەكا، سەعاتەكەشى دانايە ھەتا سەد سارى ئىش بكا، پاشى سەد سارى سەعاتەكان ئىكسپايەر دەبن، لۆوہى سومعەى نەشكى، مەعمەلى ساىكو تەلەب دەكا لە ھەموو قارە كورەى ئەرز، بابە كى سەعاتى ساىكو ئەو مۆدىلەى ھەيە، ومختى خۆى بەچەندى كرىبى ھەمووى سەحب كاتەوہ پارەى خۆى دەداتى، لۆوہى سومعەى خۆى بەينى، واضە؟ و لله مثل الأعلى، نەفسى حالەتە بارى تەعالا ئەو ھەموو جىھازانە ھەمووى بە ئىش ھىخستىيە، ھەمووى دەورى خۆيان ئەدا كردييە، (إن شاء) و(أبو). (أبو).

مەتلەن: كابرانى سویدی ئىمانى بەخوا و پىغەمبەرى نبيە، ئەمما مەجبورە مندارى خۆى بەخىوبكا، چونكى فيطرەتەن لە ناو داخىلى داىە ئەوھا مەخلوقە پىوہى ھەتا يوم الدين، يوم الدين ئەوانە ھەمووى سەحب دەكاتەوہ، لۆ؟ لۆ سەحبىشى دەكا؟ لۆوہى ئەو كەممەى كە داينابوو لە ناو مەخلوقات، خۆى تەصەروفي پى بكا ديسان، واضە؟ ئەو عىلاقە سەمىمەكەيە بەينى (رحمن و الرحيم)، (ملك يوم الدين)، ياخود (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ)(الفاتحة ۳).

بەرى. سوئالى دى، جە بىد ئەو براىە زۆر جار كەلىمەى مومارەسەمان تىكرار كردييە، يان تەمرين كردن ئەھا بەحسى رياضيمان كرد، دەبى كابرانى رياضى ئەمەش تاقەمان پىيە ئاسنى ھەگرين، ئەمما ئەمەن بىست و پىنج كىلوم پى ھەرناگىرى ئىستا، لۆ كابرانى دوو سەد كىلوى پى

هه ده گيری؟ چونکی ئەمن مومارەسەم نەکردییه، ئەو مومارەسەى کردییه، نەفسى طاقتى وى له كنه منيش ههيه، ئەمما ئەمن كه مومارەسەم نەکردییه تەمرینم نەکردییه، ئەمن ئەو ها پوك بوویمه، ئەویش ئەو ها ضەخمه و عەضه لاتی ههيه.

له مەفهومی كه لیمهى مومارەسه، پێشى وى جەنابت نازانم مەوجودبووى یان نا؟ به صیغەى تەرتیبى نزولى قورئان ئەمه موتابهعهى قورئانمان کردییه، تەقریبەن شازده موحاضەرە بهحسى ئیعادەى یان زیندوو کردنەوى ئیمانمان کردییه، یهكەمین مادده قیرائە بووه، قیرائەمان به تەفصیلی بهحس کردییه، بوعدەك مەفهومەك له مەفهومی قیرائە ههشت مەعناى ههيه، (اقراً) له قورئان ههشت مەعناى ههيه، مەثلەن: موتابهعه، مەثلەن: تەمشاگردن، تەئەمول كه گۆتت جوزهكه تێیدا، نەظەر، تەفهككۆر، تەعهقول، تە ده بیور، موتابهعه كردن، واضحه؟.

ئەوانه ههموو گۆتمان ئەو مەعانیانه، لهبەر ئەوهى پێغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) ئەمرى پیکرا بوو به شەو ههستی، پێشى ئەوهى نوێژ و رۆژى و حەج و زهكات و قیتالى لهسەر فەرض بکری، (قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا) (المزمل ۲) سالهك و قسور بهو قیامهى ههستا و مومارەسهى ئەو حالهتهى کرد، ئیذهن (اقراً) به مەفهومی ئەو ههشت مەعنايه شەو كه ههستایه سالهكى كامیل ئەو حالهتهى کردییه، (اقراً) ی کردییه، واضحه؟ (اقراً) ئەكه چ بووه؟ مەثلەن: له سورەتى (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا) (الشمس ۱) دێته خواری هەر پێغەمبەر و ئەبوبهكرن، عومرى چل ساله پێغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) ئەقلەن بلین: پازدهكهى لى لاده، مندال و فتوهو شەباب موراهقه، عیلاقهى به شەمس نهبووه نهى زانییه، ئەمما خو بیست و پینج سالهكهیدی خو شەمسى دیتیه رۆژى دیتیه، كه رۆژى دیتیه، له بهر ئەوهى له پێش چاوى پێغەمبەر با پێغەمبەرى لادهین، ئەبوبهكر و جوملهى صحابهى كیرام، نهو عه ضهبا بییه تهك ههبووه بیئه و وهسهط و موجتمهع و بهشەر و ئەهلى كیتاب و جوملهك شت شەیطینى ئینس و جن عهینهكى ضهبا بیان له پێش چاوى دروست کردییه، كه تەمشاى رۆژى کردییه به چاوى مەخلوق تەمشاى نەکردییه، ئیذهن جوملهى صحابهى كیرام ههتا پێغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) موحتاجى ئەوهى بووه، شەو سالهكى كامیل به چار تەرتیب، (قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا) (المزمل ۲) ههموو شەو ههسته ئیلا كهمهكى نهى، (إِلَّا قَلِيلًا * نِصْفَهُ) (المزمل ۳/۲) نیوهى(أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا) (المزمل ۳) قیچەك لهویش كه م كه، (أَوْ زِدْ عَلَيْهِ) (المزمل ۴) زیادى كهوه، (وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا) (المزمل ۴) ئەگەر جەنابت مەوجود باى گۆتمان كه لیمهى تەرتیلیش به موتابهعه هاتیه، ئەو خیندنه تەرتیل نییه ئەوهى كه گیمان لى دهى له تەلهفزیۆن و له ئیذاعات، كه لیمهى تەرتیل له

سەر كهليمهك يهك مانگ راوهستی يهك كهليمه ئهوه تهرتيله، ههتا دهگهيه عومقي، واضحه برای من؟.

ئيدهن كه ئهوه ههموو ئاياته كهونيانه پينغمبهر (صلى الله عليه وسلم) ديتيتي، جهلبى نهظهرى كردييه لهناو قورئان، مهتهلهن: (أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ) (الغاشية ١٧) حياتيان ههمووى لهگهل ئيبيل بووه، ئيبيل يهعنى حوشتر، ئيعادهى نهظهرى لهبوو دهكا، (أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ * وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ) (الغاشية ١٧/١٨)، (وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ) (الغاشية ٢٠) (وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ) (الغاشية ١٩) (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ) (عبس ٢٤) واضحه؟ (أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ) (الواقعة ٦٨) بهحسى ئاو بهحسى طهعام (أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ) (الواقعة ٦٤) خودا زاريعه خودا ئاوى ديتته خواري ئهوه ئاوهى كه، ئهوه ههمووى لهبوو جهلبى ئهوه جومله مهعانيانهى كه له مفهومي كهليمهى قيرائه ههيه.

باشه كه ئهوانهى ههموو كرد به روژ، بهشهو چ دهكا؟ ههردهستى ئهوه فليمهى كه گرتيتي ههمووى ئيعاده دهكاتهوه، ههمووى ئيعاده دهكاتهوه لهبهر ئهوهى ذهني خاوينه، لويي مهتهلهن: ئهوهى صهفى شهش بووبى يان ئيستنا صهفى شهشه، عولهماى نهفس پيي دهرين بنوو ههتا زوو ههستيهوه، ئهوهى تهجروبهى كردي نازانم صهفى شهشهك ليزه هه بوو تهجروبهى ئهوه حالتهى كردي، شهوي زوو بنووى لووهى سبهيني لهو سهري زوو ههستهوه پيش مهلا بانگدانى، لو؟ كه ههردهستهوه ميشكى صافه، ئهفلامى تهلهفزيون و مهشاكيل و پايه پيبي سهياره، و ضهبابييهت و ضهوضاء، و هووسه و خهم و خهفته و مهشاكيل، و ئهخبار و ئهوانه هيچيك له ميشكى نييه، وهكى ههردهستهوه سبهينان سبهيني زوو پيشي مهلا بانگدانى ميشكى صاف خاوين، باشه چ دهكا ئهوه ومختى ئهوه ذاته؟ يهكسهر دهست دهكا به قيرائه كردن، قيرائه كردن ئيعادهى فليمى ئهوه ههموو تهصويريه، (أَفَلَا يَنْظُرُونَ) (الغاشية ١٧)، (أَفَلَا يَنْدَبُرُونَ) (النساء ٨٢)، (أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ) (الأنعام ٥٠)، (أَفَلَا يَعْقِلُونَ) (يس ٦٨)، ئهوانهى ههمووى ئيعاده دهكاتهوه، كه مومارسهسى كرد ذهنيهن نهووه حالتهك له ناو داخيلي دروست دهبي، ئيحساسهك دروست دهبي، نازانم كهس ههيه ئهوهى كردي؟ جهنابت، هي تكه ئانا جهنابت بهرى، ئيحساس بهچ دهكهى كاك فلان؟ عهفون ئهوبرايه: قيرائت كردييه جهنابت؟ ئيحساس بهچ كردييه؟ (وهلام)..... ئهها... ئيستنا تهغيرهك ههيه له داخيل، نهووه شعورهك دروست دهبي نهووه ئيحساسهك دروست دهبي، ئهتوش موتهفيقي له گهري؟ چاكه، فه ئهوه حالته جهنابيشت ان شاءالله كتجروبه ماخصران شي، وهنييه؟ شهو ههسته نيوسهعاتهك مهتهلهن سهعاتهك، جيد ان شاءالله خوا ليتي قبول كا.

طبعهن ههستانی شهو لهگهل شهو نوێژمان نییه ها، ئهوه له مهدينه‌ی هاتته خوارى، (و من الليل فتهدج به نافلة لك عسى أن يبحثك ربك مقاما محمودا)، ئهوه له مهدينه‌ی هاتته خوارى، ههتتا ههديسى بوخارى و مسلم لهسهر ویه، نهك (فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا) (المزمل ٢) لهبو شهو نوێژى هاتتبه خوارى، جارى كه سوهره‌تى مزمل هاتته خوارى، سالهك و ههشت مانگ ئهوجه نوێژى له سهر فهرض كرا، سوهره‌تى مزمل هاته خوارى پاشى سالهك و قصور ئهوجه نوێژى له سهر فهرض كرا، ئهگهر نوێژى له سهر فهرض نهكرابى كو شهو نوێژى كرديه جهامعت؟ عهقلهن، وایه یان نا؟ ئیذهن (قيام الليل) غهبرى شهو نوێژه، شهو نوێژ له قورئان ناوى هاتتیه، (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا) (الإسراء ٧٩).

ئیذهن ئهو كابرا ذاته ههلهستى، به تهصهورى من ههتتا ئیحتیاجى به دهست نوێژيش نییه، ههس له جى خوى مهتلهن: ئیستا هاوینه لهسهربانى پارى دايتمهوه، بهس سهعاتى قهلبى خوى تهكويك كا، طهلهب بكا له بارى تهعالا، شهوى پيش مهلا بانگ دانى به نيو سهعات به سهعاتهك ههسى بستینى، مهلا ئیكه تهكى موشه خهص ههیه خاص ئیشى ئهوهیه، ئهو ذاته به ئاگا دهینى كه بهئاگای هینا ههس له جى خوى پارى دايتمهوه له سهر بالیفیه سهرى، تهمهشای ئهو ئاسمانه دهكا، (والله‌ی غهريبه ئهو ههموو ئهستیرهیه چیه لهو ئاسمانه‌ی؟! باشه لۆ مهخلوقن ئهو ههموو ئهستیرهیه وهنییه؟ كه تهماشا دهكا: (رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ) (آل عمران ١٩١)، (رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) (آل عمران ١٩١) عیلاقهك بهینى ئاهو نهجمه بهینى ئاهو دار پرتهقاره‌ی له ماریان ههیه، عیلاقهك نهوعى ههیه، (وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ* وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ) (الرحمن ٧/٦)، ئاهو نهجمه سهجده دهبا لۆ خواى، با ئهمنیش سهجده بههم لۆ خواى، سهجده بردنیش لۆ خواى بهس ئهو حالهته نییه كه مهجوده، سهجده دهبى ئهصلهن له داخيل ببردنى لۆ خواى، ئهوجه پاشان سهجده به ظاهر و به دهست و به نیوچهوان و به لاق سهجده لۆ خواى دهبردنى.

فه ئهگهر هاتوو مومارهسه‌ی ئهو حالهته‌ی كرا وهكو طهلهب دهكهم له جهنابت، ههس لهبو تهجروبه بیه ئیحتماله ئیستفاده بكه ئیحتماله طبعهن، ئهو ومختى (ان شاءالله) ئهحاسیست لهبو دروست دهبى، فیعلهن دياره پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) له ذانیذى نهوعى وهرگرتیه لهو (قيام الليل)ه، دياره جومله‌ی سهحابه‌ی كیرام ههس له نهیاهه‌تى سوهره‌تى مزمل ئایه‌تى بیست رب العالمین دهفهرمى: (إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ) (المزمل ٢٠)، (وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ) (المزمل ٢٠)، عیلمهن له سهريشيان فهرض نهكرابوو شهوان ههستن، دياره فیعلهن شهو ههستان لهزه‌تى خوى ههیه، وه قهناعه‌تیشته ههبى

شهو ههستان مهدهسهی پیاوانه، (إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْءًا وَأَقْوَمُ قِيلاً) (المزمل ٦) پاشان دهفرمی: (إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا) (المزمل ٧) ئەها بهحسی شهو کو دهکا، ناشیئه ئەمهش ناشیئهینه، ئەمه فتوهینه گهنجین شهباپین زور ئیحتیاجمان بهوهی ههیه، لوهی فیعلن ئەو ئیمانە ئەو عیلاقه نهوعیه لهگه ذاتی (رب العالمین) که دروست دهبی، عن طهریقی ئەسماء و ئەفعالی تهنشیئه بی وهطء بی، (إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْءًا) (المزمل ٦) عن طهریقی تهجروبه.

کهلیمه (وطء) له لیسان لهبو ئەو عاردهی ئیستیعمال کرایه، حاشاکی مهقام قوراو بی ئەمما قیچکه پهیت بی، پهیتییهکهی زیاد دهبی ئەگهر هاتوو خهرك به سهريدا پروا زور، جئیهك برئین: بهینی ساحه ساحه یتیمسات جئیهك منطهقهك قور بی، به ناوی بارانی سهبر سهبر خه کهکی زور به سهريدا پروا، ئەها سهری پهیت دهبی، بنی مایه نهرمه وهکی لاقت له سهری دادهنیی وهکی ئیسفهنجی دهچته ژورئ، ئەو لاق لهسهر دانانه کهلیمه وهطء لهسهر لاقی هاتییه، ئەو لاق له سهر دانانه ئەوها ئاهو قورهی ههمووی دهپهستی، لویی تهماشای رۆلهش بکه، رۆلهی جادهی پان دهکا، سهبر سهبر به سهر عاردهکهی دادهروا، عاردهکەش ئەوهل جار تهر دهکەن، هیشکه تهری دهکەن، ئەو جه پاشان رۆله ههها رۆلهی جادهی دروست دهکا، جادهی قیردهکەن، ئاهوه وهطئه، (إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْءًا وَأَقْوَمُ قِيلاً) (المزمل ٦) ههتا ئەوه دروست نهبی، (إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا) (المزمل ٧) دروست نابی، ئەوه له ههندهسییهتی قورئان.

(پرسیار): (٤٦:٣٢) بهئێ ئەگهر خاصبی بابمینی ئیضاغهی که لهسهر ئەوانی تر، بهئێ عهفوهن، بهئێ پاشان پیغههمبهرم ئیزاحه کرد ها، پیغههمبهرم ئیزاحه کرد (صلی الله علیه وسلم) (٤٦:٥١) عیلاقهك نهوعی ههبووه له هی پیغههمبهری (صلی الله علیه وسلم) بهئێ ئەمنیش له سهر ئەو رهئیهیمه بارک الله فیک.

بهئێ سوئالی دی (پرسیار): گیم لئ نییه؟، بهرئ، نه سخ، نه سخ، الناسخ والمنسوخ، بهحسی وی بکهم، بهرئ مهجالی وی نییه (ان شاء الله) ئەگهر رۆژهك جهنابت خۆت بییه لای مهکنهبهی به خصوصی لوت بهحس دهکهم، بهرئ.

(پرسیار): ماموستا ئەگهر قیرانهی ئیسمهکی خوامان کرد، کو بزانی قیرانهکه تهواوبوو؟ ئەو ذاته که مومارسههی ئەو حالتهی دهکا نهوعه مهشاعیرهك ههیه له داخل ئیجساسی پی دهکا، مهتلهن: (ودود) یان (بر) که یهك جار هاتییه، ئەو شعوره دروست دهبی لهکنی خوی داخیلیهن ئیجساسی پی دهکا، که مهتلهن: (غفور) ه له عهینی وهقت (ودود) یشه، غهیری کهلیمه (غفور الرحیم) ه (غفور ودود)، غهیری (غفور الرحیم) ه، ئەو غوفرانهی که دهیکا لهو تهقصیره، نهوعه مهحبهبهتهکیشی ههیه باری تهعالا، ذات له ناو داخیلی خوی، پاشی ئیجساس بهو تهقصیره

نوعی بهرامبر نه عمالی صالحه، کهدی غوفران دهکا ئیستغفار دهکا، فترهک نوعی ئیجساس بهوی دهکا که فیعلن موقهصیره، ئه فیراغه نوعیه له تهقصیری ئهدائی مفروض ئیفعل ئیجساسی پی دهکا، ئه ما که ئه حالته نه ما غوفرانه کهی موسته میره، که تهقصیره که له بوعدی تهقصیری مهطلوب ئیفعل له موسته وایهی نه ما گهشته موسته وایهک کانه له بو موسته وای فهور دهروا، له بو شوبه که مال دهروا، ئیجساس به (ودود) ی خوی دهکا جل جلاله، نوعه ئیستقرا رهکی نوعیه له داخل، خوا بهنسیت بکا (ان شاء الله) بهی، السلام علیکم ورحمت الله وبرکاته.